

Koyrdu fullir

Seinnapartin mánadagin tók politíið í Havn triggjar mans, sum høvdu koyrt við kenning.

Kl. 17.15 varð ein bilførari tikin í miðbýnum. Beint aftaná – kl. 17.21 – fór ein bilur út av vogninum við Faroe Dane á Vegnum Langa. Slökkiliðið tók bilin upp aftur og fór avstað við honum.

Politíið sigur, at bilførarin var dýrandi fullur.

Kl. 18.20 varð ein bilur stöðgaður í miðbýnum. Eisini tann førarin hevði nakað væl meira enn eina

kenning.

Rínir ikki við øll

Politíið í Havn sigur, at ójavn er, hvussu nógv verða tikin fyrri sprutt-koyring. Viðhvørt er nógv at gera í so máta, aðrar tíðir minni.

Ráðið Fyri Ferðslutrygd mælir javnan fólk frá at koyra við kenning. Hjálpa tey átøkini ikki?

– Tað vísir seg ikki at rína við øll! verður sagt av Politistjóðini í Havn.

heri

Móttakari stolin

Sunnukvöldið varð boðað politinum í Eysturoynni frá, at onkur var farin inn í eini hús í Runavík og hevði stolið ein parabol-móttakara.

Húsini høvdu staðið opin.

Politíið arbeiðir við málinum.

Um vikuskiftið varð annars boðað politinum í Eysturoynni frá húsaðfriði. Men alt var í lagi, tá ið politíið kom.

heri

Eldur í smáttu

Um hálvgrum fimm-tíðina gjáramorgunin vórðu fólk varug við, at tað logaði inni í eini sethúsagrund á Argjum.

Tað vísti seg, at eldur var komin í smáttu, sum nøkur børn høvdu bygt sær inni í grundini.

Slökkiliðið í Havn slókti henda líta eldin, og eingin skaði stóðst burtúr.

heri

Lesarabrøv

Hvar er Sjónvarp Føroya?

Í hesum døgum er heims-meistarakappingin í fræls-um ítrótti í týska býnum Stuttgart.

Hvussu ber tað til, at Sjónvarpið ikki sendir frá hesi kapping, tá ið allar sjónvarpsstøður í verðini

gera tað? Sjónvarpið kann samsenda við norska ella svenska sjónvarpið.

Í Havn siggja fólk BBC og Eurosport, sum altíð senda frá stórum ítróttakappingum. Fólk á bygð, sum bert siggja Sjónvarp

Føroya, eiga eisini at hava møguleikan at siggja frá altjóða kappingum.

Heldur nýta pening til hesar ítróttasendingar, enn tildømis út av lagi vánaligan fótboldsdyst millum Føroyar og Norra, har sjón-

varpsmenninir sjálvir lögdu áramar inn, longu tá ið 10 min. vóru spældir.

Alt hetta kemur kanska í rættlag, tá ið vit um ikki so langa tíð fáa nýggjan sjónvarpsstjóra.

Sálarlækni við undirlutakenslum

Í Sosialinum friggjadagin er samrøða við sálarlæknan, August Wang. Hetta er í sambandi við, at 13. august skal vera altjóða dagur fyri lamar.

Tað, sum fekk meg at triva í pennin, var at læknin, sum sjálvur er lamar, ikki vil kennast við hetta snotuliga gamla navnorðið, »lamar«.

Hann sigur hetta vera ókvæmisorð, niðursetandi og vil heldur hava ófantaliga lániorðið, »vinstrahandaður«.

Nei – einki er orðið »lamar« nakað ómæmisorð. Tað liggur væl á tunguni, lætt at benda.

Nú við blaðmaðurin vera við, at altjóða orðið fyri »lám« er »left-handed«, og leggur aftur at, at svar – ella svenskarar, sum hann sigur, bert hava orðið »vänsterhänt«. Nú eri eg ikki so væl farin í svenskum, men tað skal vera loðið, um svar bert hava eitt orð fyri at lýsa hetta fyrbrigðið, tá 10% av fólkunum eru lamar.

Nú veit eg ikki hvat hann meinir við »altjóða«, men fyrri mær at siggja er hatta enskt mál. Og tað at tveita okkara vakra orð fyrri bakka, bara tí onglendingar siga nakað annað er undirbrotligheit og heimfóðisskapur við lit.

Mong hava ta fatan, at fólk úr smáum, fjarskotnum samfeløgum eru meiri heimfóðislig, enn tey, ið koma úr teim stóru samfeløgum. Men hetta er ikki rætt. Miðal færoyingurin er nógv minni heimfóðisligur enn eitt nú amerikanarin.

Amerikanarin kennur bert sitt eigna samfelag, sitt eigna mál o. s. fr. Hann kennur lítið til restina av heiminum. Hetta ger hann meiri heimfóðisligan, tí hann heldur sína mentan, sitt mál, sín politikk, sín her o. s. fr. vera tað, ið hevur størstan týdning.

Tann undirbrotligi er hann, ið uttan at blunka tekur við hesi mentan – tveitir okkara gomlu, snotuliga føroysku

orð burt, tí at »altjóða fólk« (t. e. enkstallandi fólk og helst eisini danir) ikki skilja tey og ikki hava so vøkurlig fyrri ymsu hugtøkini, sum vit finna í gamla norrøna málinum.

Vit eiga at varðveita og stimbra mál okkara. Vit eiga at fegnast, hvørjaferð vit fáa nýggja bókur á okkara máli, sum vit bert hava kent á donskum, so sum alfrøðina og heimsatlasid. Vit eiga ikki at taka okkum tykni av, hvat alvitandi asfaltfæroyingar siga um hetta. Teir kunnu ikki taka støði í føroyska samfelagnum – sum (um ikki politiskt so) málsliga støðugt er í framgongd.

Málsliga afturhaldskreftirnar eiga heldur at lesa eitt sindur um føroysku málslóguna – tá siggja teir stríðið, sum var fyrri 100 árum síðani. – Hvussu mótumikið hetta stríð var og hvussu stóran týdning tað hevur havt fyrri føroysku tjóðina. – Ikki minst eiga

málsliga afturhaldskreftirnar at leggja sær í geyma »próvførslurnar«, ið tá vóru nýttar móti føroyska málinum – og kanska serliga tí, vit í dag kalla »nýyrðum«. »Próvførslurnar« eru júst tær somu, sum vit siggja í dag!

Men vit kunnu sjálvsagt ikki áleggja sálarlæknanum at nýta orðið »vinstrahentur«, men heldur heita á hann um heldur at siga »vinstrhentur« – tað hevði hóskað betur, um hann kenur seg happaðan av at verða nevndur »lamar«.

Men veit nú danin, onglendingurin, tyskarin ella amerikanarin hvat orðið »sálarlækni« merkir? Enska orðið (ella altjóðaorðið, sum teir siga) er »psychiatrist« – skuldu vit heldur sagt »sýkiatristur«??!

Málvinur

Tíðindaskriv:

»Fýra fittir bláhvalir« og annað gott

– verður fyrri børnum á Strondum leygarkvöldið. Vaksin sleppa bert við saman við børnum

Er tað langt síðani at nakar hevur sæð grind á Skála-fjörðinum, so forðar hetta kortini ikki »fýra smáum bláhvalum« og øðrum slagarum at gera landgongd í Bygdahúsinum á Strondum leygarkvöldið kl. 19. Tá fara Margreta Poulsen og Karl Martin Samuelsen nevnliga saman við stórum orkestri at hava barnakonsert á Strondum, har allir teir kendastu barnasangirir Margreta og Karl Martin hava sungið, verða framfóðir, t.d. »Ein tonn er leys hjá mær«, »Tillukku«, »Fýra fittir bláhvalir« o.fl.

Sum nakað sjáldsamt og spennandi fara nakrir av ungu og sera evnariku sjónleikarunum í Stranda Sjón-

leikarafelag við rørlum og mimikki at gera tekstirnar til nakrar av sangunum greiðari og meira spennandi hjá børnunum. Litið er at ivast í, at tá teir »fýra fittu bláhvalir« og hinir slagararnir aftur legja út á hav, sita börnini eftir við eini løtu í lívinum, tey seint fara at gloyma.

Eru bláhvalir stórir, eru tónleikarnir, ið koma at spæla saman við Margretu og Karl Martin so sanniliga ikki nakrir undirmálarar tónleikaliga.

Manningin er henda: Margreta Poulsen, sang; Karl Martin Samuelsen, sang; Ólavur Øster, guittar; Jógvan Olsen, ljómborð og harmoniku; Rógvi á Rógvu,

trummur; Jóhannus á Rógvu, bass og pápi.

Anfinn & Co.

Ikki bert Margreta Poulsen kemur úr Danmark at hava konsert á Strondum. Eisini Anfinn Nielsen metti, at seinasta og einasta roynd hansara í mong ár at spæla til dans í vár, var so væl-eydnað – og tað av røttum – at hetta mátti takast upp aftur, og fer han saman við áðurnevndu svervektarum í tónleikaheiminum at spæla til dans í Bygdahúsinum á Strondum friggjakvöldið og leygarkvöldið.

Kanska verða hesi børnini av Morskranesi á Strondum leygarkvöldið

Hyggið her

Hevur tú ein konteynara, sum tú vilt sleppa av við, skriva so til

Bill. mrk. 0570